

lige saa stor Grund komme og forlange Statsunderstøttelse. „Danmarks Kultur ved Aar 1900“ er ganske vist baade et smukt og interessant Værk, saa vidt det er kommet; men det forekommer mig rigtigt nok, at adskillige Afsnit, navnlig Afsnittene om vor politiske Udvikling, om Pressen og Litteraturen ere prægede af en større Ensidighed, end der vel kan tillades i et Værk, der kræver offentlig Understøttelse. Jeg anbefaler derfor, at man overvejer den Sag to Gange, inden man gaar til den.

Jeg vil til Slut udtale mig ganske kort om det Spørgsmaal, der har spillet en vis Rolle i de sidste Dage, nemlig Jernbanetaksterne. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, der ere fremførte fra forskellige Side, at vore Statsbaner baade kunde og burde drives paa en saadan Maade, at den deri anbragte Kapital giver en rimelig Rente. Jeg tror paa ingen Maade, det gaar an at gaa til en almindelig Forhøjelse af Grundtaksten, thi derved vilde de lokale Rejser i Erhvervsøjemed blive alt for meget fordyrede. De bleve jo allerede forhøjede ved Takstloven, hvilket er meget føleligt i Kredse som Middelfartkredsen, som jeg har den Ære at repræsentere, en Kreds, der paa en Strækning af 3—4 Mil har ikke mindre end 7 ret betydelige Stationer. Jeg mener derimod, at man uden Skade kunde gaa til en Nedsættelse af Rabatten paa de længere Rejser og til en Forhøjelse af Taksten for Rejser med Eksprestogene. Den højtærede Finansminister udtalte sig i Gaar mod en saadan Forhøjelse, eller maaske mere korrekt sagt, den højtærede Minister stillede sig tvivlende over for en saadan Forhøjelse. Jeg skal indrømme, at Ministeren underbyggede sin Tvivl med særdeles gode Grunde. Ikke desto mindre tror jeg, at den højtærede Minister oversaa et vigtigt Moment, som ikke maa overses, nemlig dette, at de lange Rejser med Eksprestog for den aldeles overvejende Del foretages af Folk med en større Levelfod og med Lystrejser til Formaal, medens de lokale Rejser hovedsagelig foretages af jævne Folk i Erhvervsøjemed. Disse Folk ere nødte til at se paa hver Øre, de give ud, og selv en mindre Forhøjelse bliver derfor følelig for dem. Der er derfor god Grund til at forhøje Taksten paa de længere Rejser, men ikke paa de lokale. Dette Standpunkt blev jo hævdet fra vor Side, allerede den Gang Takstloven blev vedtagen; men da vilde man slet ikke høre noget om det; saa meget glædeligere er det da, at der nu fra

de forskellige Sider synes at vaagne en Erkendelse af det rigtige heri.

Det er jo i det hele taget forbavsende, hvor man i den forløbne Sommer er kommen i Udvikling henimod den saglige Forhandlingspolitik, der blev indledet her for 10 Aar siden. Blicher man saaledes ved, vil Aaret 1900 blive lige saa mærkeligt i dansk Politik som Aaret 1890.

N. Jensen (Svendborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som indledede denne Forhandling, udtalte jo for sit Vedkommende, at han vilde have sat overordentlig Pris paa at høre Ministeriets Chef udtale sig om Ministeriets Program, og der er vel ingen, der har kunnet finde det forunderligt, at et saadant Ønske blev udtalt herfra. Jeg synes endogsaa, at det er saare naturligt. Det har, saa ofte der har været Minister-skifte — det sker jo ikke ret ofte her til Lands, naar man ser bort fra de sidste Ministerier; en Tid vare Ministerierne temmelig permanente — været af Interesse for Repræsentationen, saavel for dette som for det andet Ting, at faa at vide, hvad Ministeriet førte i sit Skjold. Konseilspræsidenten har imidlertid endnu ikke udtalt sig, — det kan jo være, at vi faa ham at høre — men den ærede Indleder mente, at man kunde drage Slutninger af Udtalelser, som et af Ministeriets Medlemmer havde fremsat paa et Møde i Odense. Det er nu ikke min Agt at komme langt ind paa disse Betragtninger og allermindst at komme ind paa disse Udtalelser fra Odensemødet. Jeg skelner nemlig mellem, om man staar som Agitator ude i Landet og agiterer for sit Parti, eller om man sidder i Kongens Raad, som det hedder. Der kan være nogen Forskel paa, hvorledes man udtrykker sig i de to Tilfælde. Der er jo ogsaa en Forskel paa, hvilke Tilhørere man taler for og paa hvilket Sted, f. Eks. om man optræder skiftevis med Varieténnumre. Som sagt, den ærede Minister fremkom i Odense med Udtalelser, som jeg tror, at han vil have vanskeligt ved at begrunde, og jeg skal ikke opholde mig ved dem. Jeg har altid hørt til dem, der have ønsket, at vi skulde gaa en rolig og besindig Udvikling i Møde her i Landet, hvorunder der blev taget Hensyn til alle Sider, og jeg kan derfor ikke nægte, at da vi i sidste Samling stode over for Dannelsen af et nyt Ministerium, og vi saa, at alle Personerne med Undtagelse af en enkelt bleve